

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA POSTÁN KÜLDVE EGY ÉVRE 4 KORONA.

II. évfolyam 34. szám.

Ára 4 fillér.

1914. augusztus hó 23.

KÉMET FOGTUNK VAGY MIT. MÉG PEDIG AVIATIKUST.

A Tisza-parti városok hatóságai most mind repülőgépre halásznak, még pedig a katonák golyóitól elpusztult és a vízbe zuhant repülőgépet. Nem látta ugyan senki, mert éjszaka volt, s csak pusztá következtetésből, a vaslogika törvényeiből állapították meg Makón, hogy biztosan „treffer“ volt egy szegedi golyó s le kellett pottyanni a repülőgépnek, mert Földeákon egy vizes szentet fogtak, aki angolul beszél, de bizonyosan francia, aki hogy került volna vízbe, vízből Földeákra, ha nem az égből pottyant volna le.

Erősen megvasalva a makói csendőrségre került az aviatikus, akinek aviatikus mivolta napnál fényesebben derült ki, amikor megmotozták, mert egy árva fillér nem sok, de annyit sem találtak. Olyan ember pedig, aki a levegőből él, már akkor is aviatikus volt, amikor még repülőgép sem volt.

Megkezdődött az aviatikus kihallgatása, ami egy kissé nehezen ment, mert az aviatikus sehogy sem akart magyarul tudni. Szerencsére, jelentkeztek a műkedvelő angolok, akik kikérdezték

erről is, arról is, amit angol nyelvtudásuktól telhetőleg megkérdezhettek. Amit leginkább kellett volna kérdezni, azt nem kérdezhették, mert előzőleg nem tanulták meg azt a leckét.

Az angol felelt a kérdésekre, de mert nem igen értették meg, azt mondta, hogy összefüggéstelenül beszél s a vallomása ingadozó. Egyébként pedig úgy talájtá mindenki, hogy bolondnak teteti magát, mert tényleg bolondnak látszik, már pedig angol vagy francia nem szokott bolond lenni s nem bolond, hogy bolond legyen, kivált ha kém és aviatikus.

A gyanus idegen mezitláb volt, ami annál különösebb, mert ruhája 3 volt és pedig mind a testén. Nem a legutolsó divat szerint volt öltözve, mert alul viselte a fekete zsakettet s fölül egy olyan pornadrág félét hordott szines vászonból, amit nálunk legalul szoktak viselni. A foglalkozására nézve azt vallotta, hogy szabó, pedig azt vártuk, hogy pilóta legyen.

Miután pedig semmiféle irata nem volt, a személyazonosságát nem lehetett sehogy sem megállapítani. Végre egy mentő ötlet: — mutassa a nadrággombját! A nadrággombon rajta szokott

lenni a készítő szabómester firmája, hátha így majd meglehet tudni, hogy hová valósi az ipse.

Gyorsan egy bicskát s csakhamar hat bicska nyílik, aminek láttára a szegény aviatikusnak a foga kezd vacogni. Hát még amikor a nyitott bicskával a nadrágjához közelednek, még pedig a nyílás tájához. Holtraváltan várja a készülő műveletet a szegény, abban a biztos tudatban, hogy itt most bosszút állnak rajta a prizrendi konzulért s hogy belőle is Prohászkat csinálnak.

E közben lázas buzgalommal folyik a keresés egy nadrággombért. Nehéz feladat, mert nem igen van, s a legelső nadrágon kerül végre egy gomb — vak ember kalapjába való. Gyorsan nézik a felírást; magyar név, magyar város. Ez hát nem vezetett eredményre, s így nincs más hátra, mint megkeresni a repülőgépet, amelyről lepottyant, vagyis ha van elfogott aviatikusunk, kell hozzá fogni egy repülőgépet is, mint ahogy a gombhoz is dukál nadrágot varrni, aminek műveletét jó lenne a fogolyra bizni, legalább kiderül, hogy tényleg szabó-e, vagy csakugyan egészen aviatikus.

A tanyákról.

— No, szomszéd, hát kend beküdi a lányát a városba szógálni?

— Hát mi csinájjak vele, ha égször a tehén mellé nagyon ostoba.

BIZONYITÉK.

Falusi jegyző (akit egyik vályogos rajkó szolgál ki): Te Jancsi, máma nem tisztítottad a nadrágot.

— Váculják meg, há . . .

— Csend! Itt a bizonyíték. A nadrágzebben felejtettem egy koronát és még mindig ott van.

TUTYI.

A jó kis polgármester mögint eltévesztötte a helyös intézködést, mikor elvötte a zászlókat, hogy ne csinájjanak komégyiát, oszt né lázicsák föl a népet. De hát nem is töhet ü arru, hogy a jó kis főispán, mög a jó kis alispán, de még annyi kis Szücs Jóska is ott lösz. A jó kis városatyák is bizony . . .

Igaza is van, ha haragszik, hogy mé nem értesitötték előre! Hát mé nem is üzenték neki, hogy tessék kigyünni, mer a nagyobb urak is ott lösznek akkó tán nem vötte vóna el a zászlót.

A kis vitézöknek, akik itt átutaztak, különben sem hiányzott, merhogy nem is hérdözték, hogy hát a Galambos bácsi mé nem gyütt ki? A jó kis katonák inkább a szép kis mönyecskéket, mög a jó kis italfélét karolták föl, no mög a bőr cibart, mer abbu is tellett . . .

Hanem most mán igazán vége a jó életnek, most mán kezdődik a gyöngy-élet. Most mán mindönkit behittak katonának, még azokat is, akiket a szegény itthonmaradtak vigasztalására eddig kihagytak a harcijátékokbu . . . Most mán igazán csak egész magam maradok a jó kis asszonynéppel . . .

Esténkint ajroplánt lesnek most Makón is, oszt mindön csillagra ráfog-

ják, hogy röpülőgép . . . Az esthajnali csillagra is ráfogták mán, de még a berregését is hallották mán, amíg egy jó kis részög embör nem kezdött danóni, hogy:

Esthajnali csillag ragyog,
Mégis a babámnál vagyok . . .
ettü oszt a báméskodók józanottak ki.

Házasság iskolája.

Nem tréfa ez! De nem ám! Chicagóban — hol is lehetne másutt, mint a praktikus csudák honában, a dicsőséges Amerikában? — tehát Chicagóban van és működik a világ legmodernebb tanintézete: a házasság iskolája. Éppen most olvasható bőséges leírás az amerikai lapokban a kitünő intézetről, amelyben legelsőrangú női és férfi tanerők készítik ki a házasságra a férjhezmenni vágyó jómódu ifju hölgyeket. Mert — óh furcsa amerikai logika — csak hölgyeket tanítanak.

A férfiaktól — úgy látszik — elég tudomány az is, ha egyáltalán házasodnak. A női tanítványokat viszont, mint maga az intézet büszkén hirdeti, nemcsak háziasszonyi nevelésben részesítik, nemcsak elméleti jótanácsokkal látják el, hanem olyan gyakorlati tanfolyamot is járatnak velük, melynek végeztével a tanítványok mint tökéletesen képzett házasulandók hagyják el a mennyei intézetet.

Tekintettel a nemzetközi lázas érdeklődésre, ismét működésbe hoztam saját drótnélküli és állomásnélküli távíró készülékemet és sikerült megszereznem az intézet tantervét. Ime:

1. *Hittan.* A házasságok az égben köttetnek. Miután pedig mi földi halandók az égbe nem mehetünk, igyekeznünk kell, hogy a házasságok — és

pedig mennél nagyobb mennyiségben — ezentul a földön köttessenek.

2. *Háztartásban.* Egy igazi asszony nem avatkozik a háztartásba. Az a cselédek dolga.

3. *Gazdaságtan.* Mindent a férj fizet és sohasem fizethet eleget.

4. *Gyermeknevelésben.* Nincsenek többé gyerekek.

5. *Művészettörténet.* Foglalkozzék a nő valamely művészettel? Igen, főleg színésszel. Legyen először naiva, azután szerelmes hősnő, azután társadalmi szalondáma. Anyaszerepekre azonban sohasse engedje degradálni magát.

6. *Zene.* A nő tudjon: amig leány, fuvolázni lágyan és szirénéket dalolni. A mézeshetekben turbékolni, mint a gerlicze. Azután meg kell pörgetnie a harci dobokat, át kell vennie a primhegedüst és füttyülnie kell, hogy a férj úgy táncolhasson, ahogyan a felesége füttyül. Bölcsődalok a programmból kizárva.

7. *Festészet.* Házasság előtt: rózsás színekben tartani a jövőt a férfi előtt. Házasságkötés után: csataképek.

8. *Matematika.* A házasság egység, amelynek három negyede: a nő. Egy tizezredmilliomodrészecskéje: a férj. És a fönmaradó törtszám? Az a korrelátum: egy második férfi.

9. *Fizika.* A házasság bonthatatlan.

10. *A nő kötelességei.* Nincsenek.

A mézárósnál.

Egy cselédleány beállit a mézáróshoz:

— Kérek tiz fillérért kutyaeledelt, de ne legyen olyan kövér, mint a tegnapi, mert a gazdám elrontotta a gyomrát tőle.

A szobalány keresete.

A környéken egyik jómódu, tekintélyes zsidó kereskedő — akinek két eladó lánya is van — abba a rettenetes helyzetbe került, hogy a szobalánya gyermektartásért bepörölte. Az öreg borzasztóan szégyelte a dolgot s kétségbeesésében elment Makó egyik kriminálistájához, hogy az istenért, eszeljen ki valamit, nehogy rajta száradjon ez a szégyen s még ezenfelül fizetség is terhelje.

Az ügyvéd a panaszt meghallgatta s azzal küldte el az öreget, hogy jöjjön másnap, addig gondolkozik, mikép lehet a dolgot valahogyan tisztázni.

Másnap reggel megjelent az öreg s várta a próféta kijelentését.

— Kedves öregem, találtam egy módot arra, hogy megszabaduljunk a bajtól, de a tárgyaláson magának el kell ismernie, sőt hangsúlyoznia kell, hogy a gyermeknek ön az apja.

— De kérem, kedves doktor ur, hogyan tehetem ezt, hisz épen a szégyentől akarok megmenekülni.

— Sajnálom, ehhez kötöm az ön képviselőt, csak így remélhetek sikert.

Hosszas kapacitálás után az öreg ráállott, hogy a tanácsot követni fogja.

Másnap a tárgyaláson, amikor a bíró kérdezte, hogy elismeri-e az apaságot, az öreg — bár inai reszkettek — az ügyvéd szigorú pillantására kijelentette, hogy igenis a gyermeket magáénak ismeri el. A hallgatóságon végigmorajlott a csodálkozás hangja. Az ügyvéd ekkor fölállott és a következőket terjesztette elő:

Tekintetes királyi Járásbiróság! Miután ügyfelem beismerte az apaságot, a gyermek fölött rendelkezni is kíván. Ügyfelem igényeit és jogait a gyermek vallását illetőleg ezennel beje-

lentem. Ő hithű zsidó lévén, a gyermeket zsidó vallásban akarja neveltetni s ragaszkodik ahhoz, hogy a gyermeket körülmetéljék.

Mint egy nőstén tigris ugrott föl erre a szobalány:

— Nem engedem, nem igaz . . . Nem hagyom a fiamat megzsidósítani . . . Hisz nem is ez az ur az apja a fiamnak, hanem a Pap Gyuri.

Persze, hogy a szobalány elvesztette a pört.

VÁLASZOK.

Azzal vagyok megbizva, hogy válaszoljak minden kérdésre, amit makacs bizalomból becses lapunkhoz intéznek. A mai napon akkora volt ez az ostrom, hogy ki kellett lépnem a rendes szűk keretből s ezen a helyen teszek eleget a közkívánatnak. Fogadják kedves kérézősködőim olyan szeretettel a választ, amilyennel én nyújtom. Ime:

Történész. Magunk is figyelemmel kísérjük a kérdést, nincs benne semmi különös, hogy egyre több lesz ama matrónák száma, akik még látták Napoleont. Abban a korban olyan mindegy husz-harminc esztendő. Azonban ha virtuskodni akar, találjon olyan nőt, aki már a boszniai okkupáció idejében élt!

Kétségbeesett. Ön azt panaszolja, hogy önagysága mindenkit szeret, kivéve kenyedét, hites férjét, már most mit csináljon? A probléma rendkívül nehéz, azért meg lehet valahogyan oldani. Válgjon el tisztelt nejétől szerezzen neki egy előnyösebb pártit s legyen házibarát.

Lantpengető. Költeménye a szívünk mélyéig meghatott. Különösen ez a rész volt rá = k nagy hatással:

Fogaimnak semmi hijja,
Szerelmem egy napidijja —
S.

Menjen hozzá, kedves kisasszony.
Ha a derék fiu ezek után is szereti,
föltétlenül boldogok lesznek.

Lovag. Tettlegességnél is van
helye a békés elintézésnek. Nevezetesen
akkor, ha a megvert fél kijelenti, hogy
nem sértő szándékból verték pofon.

Szerelmes. Levele kedves és köz-
vetlen. Szívesen közölnők egész terje-
delmében, ha annyi helyünk volna.
Hülön meglepett a figyelme, amely sze-
rint Sulcineájának hiányos geográfiai
tudását fejlesztendő, automobilkirándu-
lásra akar vele menni a közeli váro-
sokba. Tegye ön ezt, fiatal ember, tegye.
Ellenben, hogy meddig tart az ut Sze-
gedre, vagy Vásárhelyre, azt nem
mondhatjuk meg pontosan. Visszafelé
mindenesetre hosszabb. A visszafelé ve-
zető ut nem is olyan szép. De hát mu-
száj önöknek holmi kicsiségekért a szom-
szédba menni?

Amatőr. Legyen egészen nyugodt,
nem történik semmi baja. Fixirozza csak
nyugodtan tovább is a fényképfelvéte-
leket, ez nem ütközik a büntetőtörvény-
könyvbe.

V—s, Berlin. Hála istennek, csak-
hogy kibékültek! Nincs is szebb, tessék
elhinni, a családi egyetértésnél. Gra-
tulálunk.

Rusticus. Ugy mehet disznótorba,
ahogy éppen van. Bolond, tulzó angol
lordok követelhetik csak, hogy frakkot
huzzon. Még abban sincs igaza, hogy
tekintve a sertés végtisztességét, fekete
nyakkendőt köt föl. A cylinder pláne
tulzás. Mit tesz a fejére akkor, ha el-
pusztult a többi kalapja?

Divathölgy. A reform, (nyilván
református vidékeken jött divatba, in-

nen a neve) a zárt. Ezzel szemben a
nyilat valószínűleg göröggel egyesültnek
nevezik. Téli hónapokra a reform. val-
lását merjük ajánlani.

A költő földrajza.

Ujságíró kongresszusra Koppenhá-
gába utazott Szávay Gyula, a jeles
költő s utjában minden városból levele-
zőlapot küldött, rajtuk az ép érintett
város verses jellemzésével. Néhányat
összeszedtünk s itt közöljük:

FIUME.

Jártam Fiumében, — Ott a ten-
ger csendes, — Cápákat tran-
csiroz sok tengeri hentes. —
Olaszok, horvátok — Együtt
verekszenek, — Néha makka-
rónit, — Néha magyart esznek.

VELENCE.

Velencében most is — Arviz
vagyon éppen, — Mint Göre
Gáborunk — Utja idejében. —
A boros pincék itt — Vizzel
lévén tele, — Templomba jár
a nép — S ott is van a helye.

VERONA.

Vizben fuldoklik a — Rizsveté-
ses róna, — De veronézert gyárt
— Városa Verona. — Az egész
Lombárd-sík, — Paradicsom
végig — Hejh, honn a lombar-
dot — Nem is szószban mérik.

MILANÓ.

Milanó lelkét tán — Igen nagy
bün nyomja, — Mert igen
nagy az ő — Ezertornyu dómja.
Kint az Atyaistent — Cifrázza
a rossza, — Bent meg
taliánul — Visszaimádkozza.

GENOVA.

Genova városban — Kémény hátán kémény, — Minden kémény alatt — Gyár, vagy hajó lévén. — Amit a gyár meggyárt, Hajó hordja tova, — Csak a füstjét szívja — Jó bolond Genova.

A HATÁRON.

Nálam 10 az óra — S itt 9 van éppen — S most „középidőről“ — Mesélgetnek nékem. — Oly rövid az élet — S egy órát ellopnak, — Dehogy utazom én — Mégegyszer nyugatnak!

NIZZA.

Kukorica helyet — Pálmát termel Nizza, — Az aranykalászt meg — Monacóra bizza. — Minden hölgynek van itt — Kis fehér kutyája — S külön nagy kutya jár — Mindnek a nyomába.

Mindenkit érdekel.

Egy francia statisztikus, akit nem izgat a mi mozgósításunk gondja, azzal szórakozott, hogy elmélkedjen és írjon a franciák elválási statisztikájáról. Ez adta e sorok írójának az ötletet arra, hogy nyári mellékfoglalkozása helyett maga is beálljon stilsztikusnak és házaspótló adatokkal egészítse ki a magyar statisztikai évkönyvet.

Az évkönyvben tudniillik mindent megtalálni, amit nem illik tudni, így többek közt azt is, hogy hány évesek voltak a múlt év menyasszonyai s általában, hogy oszoltak meg a házastársak vallás, nemzetiség és egyéb, semmire se valóan komoly szempontok szerint.

Nem akarom lekicsinyelni a hivatalos stilsztikusok munkáját, de igazán nem tudom, miféle következtetést lehet

abból levonni, hogy hány százalék volt unitárius a menyasszonyok közül.

A hivatalos statisztikával szemben én a házassági zivatarokra vonatkozólag gyűjtöttem adatokat, kiindulva abból az elvből, hogy a statisztika célja a tanulság. Már pedig miből lehetne hasznosabb utmutatásokat meríteni, mint azokból a jelenségekből, melyek a házassági zivatarokat megelőzik és követik. E nagy tanulságokból össze lehetne tákolni egy meteorológiai művészetet házasságjósítás céljaira, mely házasságok megjelzése által humanitárius célokat is szolgálhatna.

Helyettem azonban talán jobb lesz hozzávetőleges pontosságú adatokat beszerezni.

48,793 házasság közül 7,012 nő azért ment férjhez, hogy asszony lehessen, de szívét az anyakönyvvezetőhöz menet elvesztette. Kíváncsiságból rebegte el az igent 9,788. (Kár volt! Szerk.) (Mi volt kár? A kíváncsiság, vagy az igen? Szerző.) (Mindakettő kár volt, de ne kérdezzen annyit, hanem írjon. Szerk.) Azonkívül szerelemből nyujtott kezet az imádott férfinak 121, ebből csalódott 86, csalódnia fog 34, nem csalódott és nem fog csalódnia 1, mert azt a templomból kijövet szivszélhűdés ölte meg. Továbbá 15,752 lány azért ment férjhez, mert a papájának sikerült becsapni a hozománnyal a jövendőbelit. Belementek a házasságba 13,129-en azért, hogy a barátnők megpukkadjanak a dühtől s 12,664-en, mert utálják a férfiakat.

48,793 nő közül 48,793 esküdt örök hűséget. Megtartotta tévedésből 120, elfelejtette 68,429, szórakozottságból mellőzte 9,364. Már házassága másodnapján veszekedett az urával 27,482, duzzogott 11,674, vitatkozott 10,496, engedelmeskedett 2. „Hazamegyek a mamához“ mondta 23,793 fiatal

asszony (csak már látnám, gondolta magában mind a 48,793 friss férj); „jaj nekem!” sóhajtotta 8,547, „smucig disznó!” mondta 5966; „bár már özvegy lennék!” mondta 12,422, de valamennyi gondolta.

Főzni tudott, 147, odaégette az ételt 13,482, elrontotta 24,390, elfelejtett tüzet rakni a lábasok alá 324, fejéhez vágódott az étel 1343-nek és tudott főzni 2, de ezek legalább eltitkolták.

Jupiter a háboruban

Az Olympus istenei az utóbbi időben nem igen elegyednek belé a háboruk veszedelmeibe.

A régi szép idők, az ó-kor ködös mitológiái, amikor az istenek személyesen vezették a hadakat, elmúltak.

Mint minden, az istenek szerepe is devalválódott az ó-kor óta. A középkorban például már nem az olympusi istenek, hanem csak a papok, püspökök vezették az önköltségen toborzott hadakat a harcok mezejére, aminek ellenében tisztes terjedelmű dominiumokat kaptak.

Elmúlt azonban a költségek és fáradtságok ideje is. Az új-korban megszűnt a papság szerepe a háboruban, nincs püspöki hadsereg, nincs költség, csak a tisztes terjedelmű dominiumok maradtak meg.

Ma már a hivatásos katonák és az erre alkalmasnak talált polgárok mennek csak harcba. Az istenek teljesen visszavonultak a háboruk zajától és minden közéleti tevékenységtől, a püspökök pedig itthon segítik a gyámoltalanokat lelki vigasszal.

A makói piacon csütörtök este mégis majdnem belékeveredett a világháboruba Jupiter.

Mint minden jól iskolázott ember tudja, az istenek talentumos atyja az ó-kor elmúltával, mikor az Olympuson kezdett rosszul menni az üzlet, pályát változtatott: csillag lett az égbolton.

Ő az a bizonyos fényes csillag az ég alján.

Csütörtökön este, amint naplementével megkezdődtek a csillagok hivatalos órái, az égbolton felhúzták a rollót, Jupiter is elfoglalta strandját a zsidó templom fölött.

Ezenközben megállott valaki a színház előtt, felnézett az égre és meglátta Jupitert, aki fényes volt, miként tizenkettes baka waffenrokkján a gomb.

— Milyen fényes az a csillag, mondta a háboru izgalmai miatt állandóan lázas hadi magánbölcs: Untauglich ur, milyen fényes!

— Talán nem is csillag az a fényes, mondja az időközben mellé csoportosult hadi tudor: Supervisit ur, — talán nem is csillag. Talán léghajó.

— Bizonyára léghajó.

Azután megállott még egy, meg még tíz ember, mindnek égfelé csavarodott a nyaka, nézték a léghajót.

— A lég már tisztán kivehető, csak a hajó nem látszik tisztán a sötét miatt.

Ezen is segítenek: hamarosan kerül egy öreg színházi látcső. Ezen keresztül kétségtelenül konstatálható, hogy két ember ül a léghajóban, tisztán kivehető az is, hogy mindakettő kém. Különös ismertető jelek: az egyik himlőhelyes, a másiknak arany blomb van a fogában.

Jupiter halad a maga útján, a tömeg pedig szaporodik, nézi a léghajót s csak akkor oszlik szét, mikor egy hírnök meghozza a megnyugtató híradást:

— A rendőrség minden óvintézkedést megtett, hogy a léghajó el ne hagyassa a város területét: lezáratták az összes sorompókat.

Hogyan te?

Egy reggel két inas találkozik a piacon.

— Szervusz, — szólt az egyik.

— Szervusz Józsi — kezét nyujtanak egymásnak. — Na kaptál már früstököt?

— Nem én, még sültököt sem, de elhoztam a maisztramnénak ezt a fölösleges bögréjét, — mutatja a kezében levő bögrét.

— És minek az te? — kérde a másik kíváncsian.

— Hogy megfrüstölköljek, szokásom szerint.

— Hogyan te?

— Neked megmondom, de ne mond el másnak — s midőn a tagadó választ megkapta, folytatja. — Ugy, hogy végig kóstolom a piacon a tejet meg a tejfölt vásárlás ürügye alatt, de tudd meg, hogy egy fillér nélkül.

— Köszönöm, de én éppen így már meg is früstölköttem. Szervusz.

Bizzuk a kozákokat a magyar huszárra.

Jung Péter, a szegedi állmi felső-
ipariskola tanára, aki egyuttal tartalékos
tüzértiszt, Londonban volt tanulmány-
uton. Ott kapta sürgönyileg a behívóját
és ép az utolsó hajóval jöhetett még át a
kontinensre. A belga vasuton azután el-
kallódott a podgyásza, a melyben benne
volt az utlevele is. Szerencsére volt nála
egy igazolvány még melyet angol, francia
és német nyelven állított ki neki igaz-
gatója: Tordai Imre, királyi tanácsos.
Mikor a német határon ezt fölmutatta, a
német tisztviselők az angol szöveget ol-
vasván, undorral kiáltották:

— Pfuj, pfuj!

Jung tanár erre kérte őket, olvassák
csak el az igazolvány német szövegét is,

majd előmutatta a sürgönyi behívóját.
Ekkor egy pillanat, megváltoztak német
barátaink, a vállaira kapták és úgy
hurcollák. A németországi vasutakon
persze ingyen utazott. A vonaton termé-
szetszerűen a háborúról folyt a szó. Az
egyik németet nagyon aggasztották az
orosz kozákok, mire a szakasz összes
utasai kikeltek ellene s odavágták neki:

— Bizzuk csak a kozákokat a ma-
gyar huszárokra, azok majd ellátják a
bajukat!

Az ügyetlen ügyvéd.

Egy fiatal makói fiskális, akit tár-
saságokban sokkal inkább ismernek, mint
a peres felek, amikor megnyitotta az
irodáját, a jól felszerelt irodához illően
fogadott adjutánt is. A jogászyereknek
azonban mennél kevesebb dolga akadt,
mert véletlenségből nem mutatkozott kliens
a látóhatáron. Az ügyvéd restellte, hogy
nem tud dolgot adni a „személyzetnek“,
leplezni akarta ügyetlenségét és azért dél-
előttönként naponként elküldte az adju-
tánt a törvényszekre, járásbirósághoz,
pertárba, hogy különféle peres irásokat
ott másoljon le. Mikor azután a jogász
visszaérkezett a másolatokkal, a fiskális
— mintha tanulmányozná az irásokat
— bevonult a másik szobába és ott tűzbe
dobta a neki fölösleges pöriratokat.

Egy napon szintén ilyen parancscsal
távozott a adjutáns. Az ügyvéd is elment
otthonról és csak délfelé tért haza, ami-
kor alkalmazottja, már az íróasztal
mellett ült.

— No, hát leirta azokat a jegyző-
könyveket, amelyeket mondtam — kér-
dezte fontoskodóan az ügyvéd.

— Hogyne principális ur — felelt
a jogászyerek — leirtam, sőt már be
is dobtam őket a tűzbe.